

odpadków ziemniaków, a także chwastów, ziemi i nawozów naturalnych."

W ustępie drugim zamiast początkowych wyrazów: „Granice obszaru, wymienionego w poprzednim ustępie” zamieszcza się wyrazy: „Granice takiego obszaru ochronnego”.

W ustępie trzecim po wyrazach: „jednocześnie z ustanowieniem” skreśla się wyrazy: „wymienionego wyżej” i po wyrazie „obszaru” dodaje się wyraz „ochronnego”; po końcowym wyrazie „obszaru” dodaje się również wyraz „ochronnego”.

4) W § 10 ustęp pierwszy otrzymuje brzmienie następujące:

„W poszczególnych wypadkach, uzasadnionych szczególnymi względami gospodarczymi, starosta może zezwolić na wyniesienie (wywiezienie):

- a) z gospodarstwa, w którym znajdują się grunty zarażone rakiem ziemniaczanym (§ 7), — ziemniaków, roślin okopowych, cebulowych i innych roślin z korzeniami, pochodzących z gruntu niezarażonego,
- b) z obszaru ochronnego (§ 9) — ziemniaków, pochodzących z gruntu niezarażonego,

— pod warunkiem dokonania tego z uwzględnieniem wymogów w zezwoleniu określonych a mających na celu uniknięcie rozszerzenia raka ziemniaczanego."

Ustęp drugi skreśla się.

5) W § 11 ustępy pierwszy i drugi otrzymują brzmienie następujące:

„Na gruntach zarażonych lub zagrożonych rakiem ziemniaczanym nie wolno uprawiać ziemniaków z wyjątkiem odmian, uznanych przez Państwowy Instytut Naukowy Gospodarstwa Wiejskiego za odporne na raka ziemniaczanego.

W wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych szczególnymi względami gospodarczymi, właściwy starosta może — na podstawie i z powołaniem się na wskazania właściwego zakładu ochrony roślin — na gruntach zarażonych i zagrożonych rakiem ziemniaczanym zabronić uprawy wszelkich roślin, mogących być rozsądnikiem raka ziemniaczanego, nie wyłączając ziemniaków odmian odpornych na raka ziemniaczanego."

Ustęp trzeci skreśla się.

W ustępie czwartym po wyrazach: „na gruncie zarażonym” dodaje się wyrazy: „lub zagrożonym”.

6) W § 14 po wyrazach: „do zbadania” dodaje się wyrazy: „w szczelnym opakowaniu”.

7) § 18 otrzymuje brzmienie następujące:

„Zakładami ochrony roślin w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są:

Państwowy Instytut Naukowy Gospodarstwa Wiejskiego:

- a) Wydział Ochrony Roślin w Puławach — dla województw: lubelskiego i wołyńskiego;
- b) Stacja Botaniczno-Rolnicza we Lwowie — dla województw: lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego;

Pomorska Izba Rolnicza w Toruniu — dla województwa pomorskiego;

Wielkopolska Izba Rolnicza w Poznaniu — dla województwa poznańskiego;

Towarzystwo Ogrodnicze Warszawskie (Stacja Ochrony Roślin) w Warszawie — dla województw: białostockiego, łódzkiego i warszawskiego;

Wileńskie Towarzystwo Rolnicze (Stacja Ochrony Roślin) w Wilnie — dla województw: nowogródzkiego i wileńskiego;

Małopolskie Towarzystwo Rolnicze (Stacja Ochrony Roślin) w Krakowie — dla województw: kieleckiego i krakowskiego;

Zakład Doświadczalny Uprawy Torfowisk w Sarnach — dla województwa poleskiego."

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 14 kwietnia 1928 r. o zmianie niektórych postanowień rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 lutego 1928 r. o zwalczaniu raka ziemniaczanego (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 491).

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

349.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 maja 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie zwolnienia od obowiązku ubezpieczenia w Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych m. st. Warszawy budowli fabrycznych, obciążonych pożyczkami Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego.

Na podstawie art. 4 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o przymusie ubezpieczenia od ognia budowli w m. st. Warszawie i o Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych m. st. Warszawy (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 983) zarządza się co następuje:

§ 1. Budowle fabryczne w rozumieniu art. 4 ust. 4 powyższego rozporządzenia położone na obszarze m. st. Warszawy i obciążone pożyczkami Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego, a których właściciele uczynili zadość postanowieniom §§ 4 i 5 niniejszego rozporządzenia, zwalnia się od obowiązku ubezpieczenia w Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych m. st. Warszawy do wysokości sum, w jakich te budowle ze względu na bezpieczeństwo udzielonych pożyczek muszą być ubezpieczone na zasadzie przepisów Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego.

§ 2. Wyłączenie z przymusu ubezpieczenia budowli fabrycznych w Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych m. st. Warszawy rozpoczyna się od godziny 12 w południe dnia, w którym skutecznie wypłacone pożyczki, udzielonej pod zastaw budowli przez Towarzystwo Kredytowe Przemysłu Polskiego i trwa do końca roku kalendarzowego, w którym pożyczka zostanie całkowicie spłacona względnie do terminu wskazanego w § 5 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. W miarę spłaty pożyczki i zmniejszania się sumy ubezpieczenia, w jakiej budowlę fabryczne w myśl przepisów Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego winny być ubezpieczone ze względu na bezpieczeństwo niespłaconej części pożyczki zwiększa się w odpowiednim stosunku od najbliższego roku kalendarzowego suma ubezpieczenia tych budowli w Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych m. st. Warszawy.

§ 4. Celem przeprowadzenia formalności wyłączenia z pod przymusu ubezpieczenia w Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych m. st. Warszawy i otrzymania składki przypadającej do zwrotu właściciel budowli obowiązany jest przedstawić następujące dokumenty:

- a) zaświadczenie Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego stwierdzające wysokość udzielonej pożyczki, sposób jej spłaty oraz sumę ubezpieczenia w jakiej budowlę w myśl przepisów tego Towarzystwa musi być ubezpieczona ze względu na bezpieczeństwo udzielonej pożyczki;
- b) wyciąg hipoteczny, stwierdzający, że udzielona przez Towarzystwo Kredytowe Przemysłu Polskiego pożyczka została hipotecznie zabezpieczona na budowlę;
- c) odpis dowodu ubezpieczeniowego stwierdzającego, że budowlę została ubezpieczona w innym zakładzie ubezpieczeń dopuszczonym do działalności w Polsce na sumę podaną w zaświadczeniu Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego.

Na zasadzie tych dokumentów Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych m. st. Warszawy zmniejsza w odpowiednim stosunku sumę ubezpieczenia budowli i zwraca właścicielowi budowli składkę od dnia wyłączenia budowli z pod przymusu ubezpieczenia do terminu do którego została opłacona.

§ 5. Przez czas trwania wyłączenia budowli z pod przymusu ubezpieczenia w Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych m. st. Warszawy właściciel budowli obowiązany jest w ciągu grudnia każdego roku przedstawić temu Zakładowi:

- a) zaświadczenie Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego na jaką sumę ubezpieczenia w myśl przepisów Towarzystwa winna być budowlę ubezpieczona w następnym roku kalendarzowym ze względu na bezpieczeństwo niespłaconej pożyczki,
- b) odpis dowodu ubezpieczeniowego stwierdzającego, że wyłączona budowlę została na tę sumę ubezpieczona do końca następnego roku kalendarzowego w innym zakładzie ubezpieczeń dopuszczonym do działalności w Polsce.

Jeżeli właściciel budowli nie zastosował się do powyższego, to z końcem roku ustaje wyłączenie budowli z pod przymusu ubezpieczenia w Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych m. st. Warszawy i Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych m. st. Warszawy od 1 stycznia roku następnego ubezpiecza budowlę w całkowitej sumie oszacowania.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

350.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 25 maja 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem Spraw Wewnętrznych o organizacji przytułków, domów pracy dobrowolnej i przymusowej.

Na podstawie art. 30, 31, ustępu 2 art. 32 i art. 33 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 października 1927 r. o zwalczaniu żebractwa i włóczęgostwa (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 823) zarządza się co następuje:

Przytułki.

§ 1. Powiatowe związki komunalne i miasta wydzielone z powiatowego związku komunalnego organizują i utrzymują odpowiednią ilość przytułków, zależnie od faktycznych potrzeb.

Właściwe władze wymienionych związków komunalnych powołują na wniosek Powiatowej, względnie Miejskiej Komisji Opieki Społecznej patronaty przytułków z pośród działaczy i opiekunów społecznych w składzie 3 — 5 członków, uchwalają regulamin patronatu oraz sprawują bezpośrednią kontrolę nad gospodarką przytułku.

§ 2. Patronat ma prawo:

- a) wglądania w prowadzenie przytułku, a w szczególności komunikowania swoich opinii kierownikowi przytułku, względnie składania wniosków i spostrzeżeń bezpośredniej władzy kontrolującej przytułku oraz opinjowania preliminarza budżetowego przytułku i sprawozdań kierownika;
- b) współdziałania z kierownikiem przytułku przy osiągnięciu celów, wymienionych w art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 października 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 823) w ramach regulaminu przytułku;
- c) składania kierownikowi przytułku motywowanych opinii w sprawie zwalniania z przytułku pensjonariuszy przymusowo tamże umieszczonych (art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 października 1927 r. — Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 823);
- d) załączania swoich motywowanych opinii do wniosków kierownika przytułku, składanych sądowi w przedmiocie zwolnienia pensjonariusza z przytułku w wypadku recydy-